No. 2872 Zaterdag 14 Aug. 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Een bekoorlijk tafereel van het oude Duitse kasteel Marienburg aan de kust van de Main bij de stad Würzburg in Bavaria tussen mooie bloeiende bomen.

De opneming van Maria ten hemel.

De lichamelijke onbederfelijkheid, verrijzenis en hemelvaart van Maria, gevierd op het feest van vijftien Augustus, omvatten waarheden die de katholiek aanvaardt, ook al is het onmogelijk ze rechtstreeks uit de H. Schrift te bewijzen.

Dat iets niet met evenveel woorden in de H. Schrift staat, is nog geen bewijs dat het geen waarheid kan zijn; er kunnen andere argumenten zijn, die althans met de H. Schrift niet strijden en meer nog: die zelfs in het woord Gods een indirecte bevestiging vinden.

Men kan daarbij op negatieve wijze te werk gaan en aantonen, dat de Evangeliën niets op deze leerstelling tegen hebben.

Maar dat alleen geeft nog geen voldoende bewijskracht; men moet ook waarschijnlijkheidsargumenten van positieve waarde weten aan te wijzen.

We volgen hier in het kort de redenering van de pseudo-Augustinus.

De leer van Maria's onbederfelijkheid, verrijzenis en hemelvaart is niet onmogelijkst of: op zich zelf is er op deze leer niets tegen. Over de dood van Maria hoeven we eigenlijk niet te spreken. Deze wordt wel niet uitdrukkelijk in de H. Schrift vermeld, maar ze hoort bij het lot van ieder mens. Zelfs Christus heeft willen sterven. Trouwens, Maria heeft het lijden en verdriet eveneens gekend in haar leven, aldus delend in de gevolgen van de erfzonde, zonder ermee besmet te zijn geweest.

De vraag is, of na haar dood het bederf intrad, of niet. Het is mogelijk van niet, want de H. Schrift verhaalt van een bizonder heilig Persoon — Jezus Christus, de Zoon van Maria — dat Deze nooit het bederf gezien heeft. Wel is de wet van de ontbinding algemeen, maar de Maker van de wet staat boven de wet, m.a.w. Christus kon als God, door zijn eigen goddelijke macht zijn lichaam en dat van zijn Moeder voor ontbinding bewaren.

Maria bekleedt reeds door haar onbevlekte Ontvangenis een uitzonderlijke positie onder de nakomelingen van Adam. Deze bizondere bevoorrechting dankt zij aan haar waardigheid van Moeder van God; er is dus niets op tegen om aan te nemen, dat die zelfde waardigheid aan Jezus Christus tevens aanleiding gaf om haar lichaam van bederf te vrijwaren.

Er zijn ook positieve aanwijzingen om de lichamelijke onbederfelijkheid, verrijzenis en hemelvaart van de Moeder van God aan te nemen. Als Christus bij zijn geboorte Maria lichamelijk ongeschonden bewaarde, zou het dan niet vreemd zijn als hij haar niet had willen bewaren voor bederf na haar dood?

Alle rechtvaardigen hier op aarde zijn door de genade met Christus verbonden; Maria door meer genade dan al die schepselen te samen. Maar bovendien verbonden haar de banden van het bloed. Jezus Christus was vlees van haar vlees en bloed van haar bloed. Ligt het dan niet voor de hand, dat haar lichaam ook na de dood meer overeenkomt met dat van haar goddelijke Zoon, dan ieder ander mensenlichaam? Het bizondere van die overeenkomst kan bijna nergens anders in bestaan, dan in onbedorvenheid en verrijzenis.

Christus steeg met ziel en lichaam ten hemel om te zetelen aan de rechterhand van zijn Vader, maar eist de verheven waardigheid van het moederschap niet dat Maria's lichaam daar is, waar ook de Vrucht van dat lichaam gevonden wordt?

Er is mij geen Schriftuurgezag of Kerkelijke Overlevering bekend — zegt de pseudo -Augustinus — die tegen deze leer kan aangevoerd worden en daarom geloof ik waarlijk, dat Maria lichamelijk in de hemel is.

Kortom: Christus **kon** Maria verheerlijken. Waarom zouden wij twijfelen, dat Hij het werkelijk gedaan heeft? Christus wil wat billijk si en waardig. Maar het is billijk, dat zij, die de Moeder van God is, vol van genade en ongeschonden in haar maagdelijkheid, ook ongeschonden en vrij moest blijven van bederf. Ik durf niet te denken, zegt hij, dat het anders zou zijn.

Aan deze beschouwing van Ps. Augustinus is door de Kerk altijd grote waarde gehecht. De H. Canisius heeft zelfs bijna het hele boekje overgenomen in zijn meesterlijk werk over de H. Maagd.

M. L.

Onkunde in Katholieke Zaken.

Wat een ondankbare taak het is met niet-katholieken, andersdenkenden of ongelovigen, over de katholieke kerk, hare leer en instellingen te spreken, heeft de ervaring mijne lezers zeer waarschijnlijk evenzeer geleerd als mij.

Telkens stuit men op een onkunde — die soms waanwijsheid niet uitsluit — welke met verbazing slaat; op een onbekendheid en hardleersheid, zelfs bij overigens zeer ontwikkelde lui, die aan het onbegrijpelijke grenzen.

Verreweg de meesten weten niets anders van het katholicisme en de katholieken, dan wat ze te hooi en te gras in schotschriften of pamfletten te lezen kregen. Een degelijk handboek openslaan; bij zichzelve redeneren: Roomse schrijvers zijn de meest bevoegden om over Roomse aangelegenheden 't nodige licht te verspreiden, daaraan schijnt niet gedacht te worden. Glimlachen zouden ze over iemand, die om de verklaring van een duistere plaats bij een der klassieke schrijvers zou gaan aankloppen bij een boertje, dat met een kruisje tekenen moet.

Maar ze vergeten, dat ze in Roomse zaken gaarne volgens deze „beproefde" methode te werk gaan.

Dikwijls tonen zich dezen bekend met de gebruiken van Islam en Boeddhisme, maar in de zaken het Katholicisme aanbelangende, volmaakt vreemdelingen.

Voeg daarbij alle vooroordelen ener aan het Kathoilcisme vaak vijandige opvoeding, door **Vondel** naar eigen ondervinding zo tekenend aangeduid:

De melk der voedster, slimme wennis,
Wordt spa verleerd door beet're kennis.

Vooroordelen, met de moedermelk ingezogen; vooringenomenheid, door oude veten en een verkeerd onderwijs verstrekt, verduisteren hun oordeel, benevelen hun verstand.

Treurig, in-treurig; te verontschuldigen evenwel tot op zekere hoogte en niet al te zwaar toe te rekenen.

Waarom we dit schrijven?
Sapienti sat: ook het volgende.

De opperste macht in de Heilige Katholieke Kerk, Christus' geestelijk rijk, werd eerst door de Heiland plechtig aan Petrus beloofd, later, na Zijn verrijzenis, plechtig aan Petrus geschonken.

Zo is Petrus geworden primaat der apostelen, hun hoofd, hun Paus. Hij was bestemd de „petra" te zijn, d.i. de steenrots, waarop Christus zijn Kerk zou bouwen; speciaal aan hem worden de sleutels des hemels gegeven, aan hem de macht om te binden en te ontbinden (Math 16, 18 en 19).

Petrus primaatschap, door Christus in duidelijke schriftuurtaal in 't uitzicht gesteld, is in even duidelijke taal later aan hem gegeven, toen hij tot herder werd aangesteld over de hele kudde (Jo. 21, 18v.).

Maar zo goed als de apostelen in hun ambt opvolgers moesten hebben, evenzo ook Petrus in zijn door Christus gewild ambt van primaat, van opperherder, m.a.w. van paus.

En die opvolger heeft hij gekregen in de bisschop van Rome, waar Petrus de marteldood stierf, hem al lang tevoren door Christus voorspeld.

Van anti-katholieke zijde heeft men Petrus' verblijf en de dood te Rome jarenlang bestreden. O.a. meende ook de befaamde prof. Bolland het zijne daartegen te moeten inbrengen. Thans echter wordt Petrus' verblijf en sterven te Rome algemeen aangenomen, ook door de niet-katholieke mannen der wetenschap.

Zo schreef Prof. A. Harnack, een der protestantse Kopstukken, wat de oudkerkelijke geschiedenis aangaat:

Der Märtyrertod des Petrus in Rom ist einst aus tendenziös-protestantischen, dann aus tendenz-kritischen Vorurtheilen bestritten worden. In beiden Fällen hat der Irrthum der Erkenntniss wichtiger, geschichtlicher Wahrheiten Vorschub geleistet, also seine Dienste getan. Dass es aber ein Irrthum war, liegt heute für jeden Forscher, der nicht verblendet, am Tage. Der ganze kritische Apparat mit dem Baur die alte Tradition bestritten hat, gilt heute mit Recht für werthlos.

Aldus A. Harnack (Gesch. der altchr. Chron.)

Zo is de waarheid al dikwijls opgeklaard en dat steeds ten gunste van de katholieke leer. Gods waarheid heeft van die der mensen niets te vrezen.

En zo moest deze zelfde geleerde o.a. ook bekennen, dat b.v. 't optreden van Paus Victor, die in 192 de Stoel van Petrus beklom, volkomen het optreden is van een echte primaat, van iemand die 't oppergezag uitoefent over heel de Kerk, wien Christus' ganse kudde is toevertrouwd.

Niets te verwonderen, daar we immers reeds vóór het jaar 100 (dus niet lang na Petrus' dood) paus Clemens in zijn pittige brief aan Corinthiërs met de autoriteit van de echte primaat zien optreden.

In Corinthe was in het jaar 94 een scheuring uitgebroken.

En terwijl de Apostel Joannes nog leefde, trad Clemens de bisschop van Rome op, met te wijzen op de wettigheid van het gezag en onderwerping te eisen aan zijn uitspraak.

Heel kort zet de Kerkvergadering van Florence (1438 — '45) de oude leer uiteen over Rome's bisschop d.i. over de Paus, waar het schrijft: „De Roomse Opperpriester bezit over de gehele aarde de voorrang, hij is de opvolger van de H. Petrus, de vorst der Apostelen, en de ware plaatsbekleder van Christus, het Hoofd der gehele Kerk, de Vader en Leraar van alle Christenen; en hem is in de persoon van de H. Petrus door onze Heer Jezus Christus alle macht gegeven de Kerk te hoeden, te leiden en te besturen."

Dat uit dat primaatschap, uit dat ambt van opperste leider en bestuurder der Kerk, uit de macht door Christus aan Petrus geschonken, van zelf de pauselijke onfeilbaarheid (natuurlijk in echt katholieke zin verstaan) moet volgen, is ook **duidelijk.**

Daarom was ook de praktische erkenning dier onfeilbaarheid zo oud als de Kerk. Zoals ook nú nog geschiedt, werd het reeds van de eerste tijden af, als vanzelf sprekend, als iets inherents, iets onafscheidelijks van 't Pausdom beschouwd: zich bij twijfel over geloofszaken tot Rome te wenden en voor de uitspraken daarvan eerbiedig het hoofd te buigen.

Overbekend is o.a. het woord van de grote Kerkvader Augustinus: Roma locuta, causa finita: heeft Rome gesproken, dan is de zaak uit. En de H. Ambrosius leraart: ubi Petrus, ibi Ecclesia: waar Petrus is, daar is de Kerk. Reeds Irenaeus, de leerling van Polycarpus, die zelf bij de Apostel Joannes in de leer was geweest, schrijft: „Met de Kerk van Rome moeten, wegens hare machtigere voorrang, alle kerken overeenkomen."

Dat is uit de bekende woorden van de Zaligmaker tot Petrus dan ook duidelijk op te maken. Zullen de poorten der hel de Kerk niet overweldigen, dan zal toch een der eerste voorwaarden moeten zijn, dat de grondslag waarop de Kerk is gebouwd, onwankelbaar zij. Nu is die grondslag waarop volgens Jezus' eigen woord, Petrus. Dus dient Petrus onwankelbaar te zijn, natuurlijk in 't geloof, daar van andere onwankelbaarheid hier geen sprake kan wezen.

Wonderbaar hoe te midden van zoveel ingestorte rijken, 't Pausdom nog altijd even krachtig daar staat .En dat terwijl de omstandigheden vaak zo hoogst ongunstig waren! En dat terwijl de Kerk een kiesrijk is. En dat terwijl, gemiddeld gerekend, de regering van de Pausen afzonderlijk (7 jaar) kort van duur moet genoemd worden. Maar Petrus' Stoel heeft Christus' woord, en zo vast als Christus' woord is, zo vast staat ook Petrus' Stoel „De poorten der hel zullen er niets tegen vermogen."

Aanvaardt de Ned. Hervormde Kerk de echtscheiding?

Ds. Lingbeek bepleit een kerkelijke huwelijksinzegening ook voor gescheidenen.

Het gewezen Kamerlid Ds. A. C. Lingbeek zit in de redactie van het Hervormde weekblad „De Gereformeerde Kerk" waarin hij wekelijks, op zijn bekende frisse trant, actuele problemen behandelt.

In een der Juli-nummers bespreekt hij de vraag of de Ned. Herv. Kerk wel kan weigeren aan hen, die na echtscheiding een nieuw huwelijk aangaan, de huwelijksinzegening te voltrekken. En hij beantwoordt deze vraag ontkennend:

Een voorbehoud maakt hij, — en dan nog zeer voorzichtig en facultatief gesteld, — ten opzichte van gevallen, waarin bij de nieuw te huwen personen van overspel sprake moet zijn. En dan zelfs zou de weigering van huwelijksinzegening niet op godsdienstige of kerkelijke motieven gefundeerd kunnen worden, doch uitsluitend op de praktische overweging, dat het publiek aan zo'n huwelijksinzegening aanstoot zou kunnen nemen.

Merkwaardig is de wijze, waarop hij zijn opvatting omtrent de Gereformeerde huwelijksbeschouwing omschrijft. Hij vestigt er de aandacht op, dat noch de kerk, noch de overheid het huwelijk sluiten, hetgeen door het echtpaar zèlf met de plechtige belofte van trouw aan elkaar geschiedt. De overheid verleent slechts haar goedkeuring aan dit huwelijk; zij gaat na, of er wettelijke bezwaren zijn en zo niet, dan registreert zij het.

Ook de kerk sluit het huwelijk niet, want, — zegt ds. Lingbeek — „onze oude Gereformeerden hebben het huwelijk nooit als een sacrament beschouwd, dus: als iets voor de gelovige Christenen alleen, maar veeleer als een instelling uit het Paradijs, gegeven voor alle mensen; dus als iets, dat bij de Christelijke beschouwing wel een hogere wijding bekomt, maar dat toch behoort tot het natuurlijke leven."

Daarom heeft de Gereformeerde kerk ook nooit zo gestreng als Rome de echtscheiding verboden. En daarom kan de Hervormde kerk ook nooit bij wijze van tucht kerkelijke huwelijksinzegening weigeren. Want onder de tuchtmiddelen over de leden der gemeente is alleen sprake van weigering van de sacramenten. En daar het huwelijk daaronder niet ressorteert en men van een speciale maatregel als weigering van huwelijksinzegennig niets leest, zou een dergelijk tuchtmiddel ongegrond en dus ongeoorloofd zijn.

Onze lezers zullen reeds begrepen hebben, dat de tegenstelling door Ds. Lingbeek hier gemaakt, niet helemaal opgaat.

Het zijn niet de oude gereformeerden geweest, die de opvatting huldigden, dat de Kerk noch de priester het huwelijk sluit, maar de gehuwden zelf.

De leer van de Kath. Kerk omtrent het huwelijk is nooit anders geweest, dan dat de huwenden elkander dit sacrament toedienen. Ook de Kath. Kerk heeft het huwelijk altijd beschouwd als een natuurlijke instelling, maar door Christus Zelf verheven tot een sacrament. Wanneer Christus het Sacrament des huwelijks heeft ingesteld, is niet precies bekend, maar reeds van de oudste overlevering is bekend, dat de Kerk het huwelijk steeds heeft beschouwd als een Sacrament door Christus ingesteld. Reeds bij de oudste Kerkvaders vinden we dit bevestigd.

Merkwaardig is ook nog de volgende beschouwing van Ds. Lingbeek:

Het is volgens hem voor de Kerk geraden, zich neer te leggen bij hetgeen de overheid sanctionneert. „Er zouden", aldus ds. Lingbeek, „al zeer goddeloze huwelijksbepalingen van overheidswege moeten komen, eer de Kerk zou verklaren: voor mij gelden de door de overheid gesanctionneerde huwelijken als ongeldig". En als de Staat eenmaal een huwelijk heeft goedgekeurd en de Kerk ging aldus wettig gehuwde lieden beschouwen als niet getrouwd en met elkander in overspel levende, dan zou men een allesbehalve wenselijke toestand uitlokken.

Tenslotte heeft deze aangelegenheid nog een politieke zijde, en wel deze: wanneer de Kerk uit praktische en misschien ook uit principiële redenen wel gedwongen is, zich aan de uitspraak der overheid te houden, dan zal het nodig zijn, dat ook de Staat een opvatting en een praktijk huldigt, welke met die van de Kerk rekening houdt. Dit zou dan de „christelijke" politiek rechtvaardigen. Deze conclusie menen wij althans te mogen trekken uit ds. Lingbeek's opmerking „hoe nodig het is, vooral met het oog op vragen, die zowel een overheidskant als een kerkelijke kant hebben, dat Staat en Kerk in samenwerking met elkaar leven en niet ieder op eigen gelegenheid te werk gaan."

Aldus Ds. Lingbeek.

Het ligt intussen voor de hand, dat dergelijke opvattingen alleen mogelijk zijn voor hen, die de Kerk niet als iets universeels zien, geldende voor alle landen en alle volkeren, maar als zich beperkende tot de Ned. Staat. Derhalve zou de Kath. Kerk nooit deze opvatting van Ds. Lingbeek kunnen huldigen. Trouwens ook voor ons kleine land zou deze opvatting wel eens gevaarlijke consequenties kunnen hebben. We denken aan een socialistische meerderheid, die wellicht de huwelijksopvatting van wijlen de heer Wibaut zou doorvoeren. Zou de N. H. Kerk zich daarbij dan maar moeten aansluiten? En zo niet, waar zijn de grenzen en wie bepaalt die? Intussen is het meest markante in dit artikel, dat Ds. Lingbeek hier officieel de echtscheiding voor de Geref. Kerk aanvaardt.

Denk eens even na over 't onderstaande:

— Opvoeden bestaat niet in 't groot brengen van en 't pronken met uiterlijk snoezige wezentjes.

— Overdreven wekelijkheid is een slechte opvoedster.

— Kinderen, wie gehoorzaamheid wordt afgebedeld met presentjes, gehoorzamen niet aan hun ouders, maar deze gehoorzamen aan hun kinderen.

— Onze tijd (en zeker het land dat we bewonen), heeft een groot gebrek aan ouderwetse moeders.

— Te veel commando's comanderen de gehoorzaamheid dood.

Er behoort moed toe: Om eerlijk van zijn eigen inkomen te leven en niet op andermans geld te teren;

Wees dankbaar dat ge elke morgen bij he t ontwaken iets hebt, wat die dag gedaan moet worden, of 't prettig is of niet.

't Is zo'n zegen als plichten U wakker roepen.

Moet het Geloof ons niet leren: dat het leven ernstig en belangwekkend is; dat wij wel de zonde, maar niet de zondaar moeten veroordelen, dat wij dankbaar en vertrouwend, door 't leven moeten gaan, omdat wij in Gods hand zijn en dat wij naasten moeten liefhebben, meer dan ons zelven.

Als, die zeggen te geloven, **zó dachten en zó deden, zouden er wel haast „geen ongelovigen" meer zijn.**

De Verkiezingen.

Laten we, in aansluiting op onze beschouwing van Woensdag, eerst een enkele daar neergeschreven mededeling, rectificeren.

We schreven, dat door het Bestuur de R. K. Curaçaosche partij was aangevraagd om de proef voor bekwaamheidskiezer ook in het Papiaments te mogen afleggen.

Dit is waar: maar niet waar is, dat dit door het Bestuur was toegestaan.

Hoe zit het dan met dat drietal candidaten, die in het Papiaments geëxamineerd zouden zijn?

De voor de verkiezingen ingestelde examencommissie heeft inderdaad een drietal mensen ontvangen, die niets anders kenden dan Papiaments. Van Nederlands, Spaans of Engels was geen schijn van kennis aanwezig.

De commissie heeft nu ook deze mensen in het papiaments te woord gestaan en hun een kans gegeven om van hun capaciteiten, hun ontwikkeling blijk te geven.

't Resultaat was echter nihil.

Na deze rectificatie mogen we wel tot ere van de beide scholen dit nog mededelen, dat de oud-leerlingen van de St. Vincentiusschool en de St. Josephschool zulk een bijzonder keurige indruk gemaakt hebben op de examinatoren, dat dezer er enthousiast over waren.

Van een dezer heren kregen we te horen, dat hen thans eerst ten volle gebleken was, welk een groot paedagogisch talent de overleden fr. Richardus geweest is. Het standbeeld echter wat deze examinator voor die frater zou willen oprichten, staat reeds opgericht in al die oud-leerlingen, van wie we hopen, dat ze steeds zo hun leermeesters tot ere zullen strekken, als ze op deze examens gedaan hebben.

We hebben in ons blad van Woensdag reeds medegedeeld, dat er 2030 kiezers zijn op Curaçao. En zijn we goed ingelicht, dan zijn hieronder alleen van de C.P.I.M. 1200 kiezers.

We zouden hierover nog verdere becijferingen kunnen maken, maar als deze gegevens waar zijn, en het zou ons niet verwonderen, dan zijn de Katholieken bij de verkiezingen ver en ver in de minderheid.

We zouden het wel eens van belang vinden, wanneer onze R. K. Staatspartij of Kiesvereniging, aan de hand van de verschenen Kiezerslijst daarover aan de Katholieken eens nadere gegevens zou willen verstrekken.

Zijn we goed ingelicht, dan zou men op Aruba 520 — 530 Kiezers hebben: bijna allen census Kiezers.

Had men op Aruba de mensen goed ingelicht, dan had men daar gemakkelijk 150 capaciteitskiezers meer kunnen hebben.

We menen, dat er indertijd een R. K. partij is opgericht. Bestaat deze nog, dan is die wel in gebreke gebleven.

We weten dat er twee lijsten bestaan: een met 128 namen van jongens, die de St. Dominicusschool met succes doorlopen hadden; en een lijst met 30 namen met leerlingen eindexamen Julianaschool.

Van al die 128 + 30 Kiezers hebben er zich maar 5 aan het verkiezingsbureau aangemeld.

Niemand had notitie genomen van de advertentie die in de locale pers gestaan had. En mondelinge voorlichting scheen niet bestaan te hebben!

Heden zijn de gecommitteerden voor het afnemen van de proeve van bekwaamheid naar de Bovenwinden vertrokken.

Voor hoeveel mensen?

Van Statius vernamen we, dat de Pastoor en de dokter aldaar de enigste katholieke kiezers zijn.

En zullen deze gecommitteerden voor een of 2 mensen de rots van Saba moeten beklimmen?

Wat een kapitalen zijn er met deze verkiezingen gemoeid?

We hebben ze maar niet uit de begrotingen opgeteld om ons maar niet in een al te onprettige stemming te brengen.

En wat heeft Curaçao aan deze gelduitgaven?

Dat we tenslotte een door 4% van de bevolking voor 2/3 gekozen volksvertegenwoordiging bezitten, die evenmin als de huidige Koloniale Raad, de naam van ware volksvertegenwoordiging dragen mag en die, wat wellicht in dergelijke omstandigheden nog maar heel goed is ook, nog minder te vertellen heeft, als het oude vertegenwoordigend lichaam.

In het Juni-nummer van de West Ind. Gids lezen we:

„Als men leest van plechtigheden, „waarmee vroeger de invoering van be- „langrijke wettelijke voorschriften en „maatregelen gepaard ging — wij denken „aan de invoering van het regeringsre- „glement van 1865 en van de nieuwe co- „dificatie in 1869, en ook aan de afkon- „diging in 1922 in het moederland van „de grondwetsherziening — dan verwon- „dert men zich erover, dat de nieuwe „Curaçaosche staatsregeling 1 April l.l. „zo stilletjes in werking getreden is."

We geloven echter dat langzamerhand bij het lezen van de Amigoe deze verwondering van de chronist van de W.I.G. wel plaats zal gaan maken voor een „begrijpen".

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:
4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:
4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m. Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:
4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Isla kerk Asiento:
5 v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.

Parochiekerk Groot Kwartier:
5 uur H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.
7.— n.m. Lof.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

Quichote van München", de heldendromer, die op de vooravond van de Novemberputsch bravérend uitroept: „Als ik morgenmiddag geen overwinnaar ben, dan ben ik een dode". De andere avond echter is Hitler noch overwinnaar noch een dode, doch een laffe vluchteling.

De „Don Quichote" is nog steeds het lezen waard, want onder de romantische vorm schuilt een diepe visie op de kleine grote mens Hitler.

In de Führer echter enkel een Don Quichote zien betekent deze figuur halveren. Ook bij Konrad Heiden lijkt ons Hitler niet serieus genoeg behandeld; de Don Quichoterie van het revolutiemaken schijnt ons te oppervlakkig en ook de vele anecdotes kunnen we niet erg waarderen. Toch blijft Heidens Hitlerbiografie een ereplaats innemen, want ze bevat waardevolle gegevens en perspectieven.

Wegens zijn grotere objectiviteit preferen we Rudolf Olden's „Hitler". Olden proeft in Hitler elk moment de echte burger, vol verbeten ressentiment tegenover alles wat meer is en zich meer kan veroorloven dan hij zelf; ook het antisemitisme zou in deze kleinburgerlijke ondeugd wortelen. Het ressentiment schijnt inderdaad een voorname factor bij het verhelderen van de Führerfiguur al bestaat er groot gevaar voor overdrijving. Aan deze overdrijving maakt zich Wenzel Frankemölle's „Hitler" niet schuldig. Frankemöller tekent een fijn psychologisch historisch portret van de Führer en al is dit werk niet expliciet gedocumenteerd, de kenners van Mein Kampf en van de Hitlerlitteratuur bemerken doorgaans de ingemetselde documentatie.

Al deze schrijvers staan niet blind enthousiast tegenover hun held, gunnen hem geen plaats [illegible] ten het Heil niet van deze persoon, doch erkennen enorme woelende psychologische machten in en achter deze sfinxachtige figuur.

Na het lezen van al deze geschriften blijft er toch nog iets onverklaarbaars in het wezen en succes van deze man; reden genoeg dus zich voorbereid te houden op een nieuw werk over de Föhrer, dat aanspraak zal maken Hitler te plaatsen in een sterker licht. Dit probeert Edgar Alexander in zijn pas verschenen boek „Der Mythus Hitler", waarover wij vandaag speciaal willen spreken.

Veel heeft Alexander met zijn „voorgangers gemeen, vooral de ressentimentsfactor. Het typische echter en het nieuwe bestaat in het belichten van het fanatieke „mahomedanisme" in Hitlers psyche en in de beweging. Hitler is een psychopaat, die de wereld doet lachen en tegelijkertijd schrik aanjaagt, die hem veracht en toch politiek ernstig rekening met hem houdt. Een fanaticus, die niettegenstaande groeiende afkeer van ontelbaren toch onverzettelijk zijn gang gaat, een man, die niettegenstaande scherpe afkeuring van zijn „Blutmystik" en barbaars antisemitisme slechts papieren verzet ondervindt van de Westerse cultuurwereld, omdat in de grond allen bang voor hem zijn.

Dit Hitler-raadsel meent Alexander alleen te kunnen oplossen door bijzonder acht te geven op het „fanatisme en de bezetenheid" van Hitler en door het nationaal-socialisme te zien als een „nieuwe vorm van een politiek en weltanschaulich mahomedanisme", als een religieus opgestreken en psychologisch geraffineerd, op het eenvoudige gemoed afgestemd fanatisme". Hitler marcheert in de geest van mahomed, in een blindwoest fanatisme, die zonder te denken aan een compromis zijn eigen „fantastische plannen" wil doorzetten, ten koste zelfs van de erkenning van meest primitieve mensenrechten, met alle middelen van het brutaalste geweld. Hitler geldt als een geheel nieuw soort politicus, handelend onder de drang van de „Dämonie des Gefühls", geleid door een „weltanchsaulichen Irrationalismus", religie en politiek versmeltend tot het fanatisme van een „mahomed". Niet alles achter heeft Hitler gemeen met zijn „patroon" slechts diens fanatisch haatprincipe en het misbruik van de godsdienst voor de machtspolitieke doorvoering zijner dictatuur, echter niet het echte religieuze gevoel en profetenbewustzijn."

De Führer.

„Psychopath zu sein ist immer ein Unglück, bringt aber gelegentlich einmal zu groszer Ehre", deze aanhaling uit Kretschmer's „Geniale Menschen" is Leitmotiv geweest bij de behandeling van Hitler.

Hitler en Goebbels zijn twee „erfelijk belaste ressentimentsnaturen". Van huis uit kreeg Hitler een minderwaardigheidsgevoel mee, de vroegtijdige dood van zijn vader, de slechte schoolopleiding en het succesloos zoeken naar een flink beroep verwikkelen dit gevoel tot een waar complex. De joden, meent hij, zitten hem dwars bij de beklimming van de maatschappelijke ladder. Hij leest zijn eerste anti-semitische brochures met het gevolg, dat hij reeds in zijn Wener tijd radicaal antisemiet wordt. Een fanatieke haat tegen alles wat sterker is dan hij, een verachting van een systematische kennis, van een traditioneel-gegroeide opleiding, afkeer van een streng geregelde dienst en van het gehoorzamen in eenvoudige plichtsbetrachting, maken hem tot een geboren revolutionnair. Hitler is echter niet een heldenfiguur, zijn houding bij de Novemberputsch bewijst het, doch deze lafheid zou de definitieve breuk met het „echte soldatendom" tot gevolg hebben gehad.

Het ressentiment loopt bij hem over tot een soort „hysterie" en al is hij niet erg dapper, slim is hij boven duizenden. De harde levensschool heeft hem een diepe pragmatische kijk geschonken in de zwakheden van de psyche der massa.

De massa, het Duitse naoorlogsvolk, lijdt aan een sociale, politieke, culturele en geestelijke crisis. Hitler, uitstekend kenner van de „pschologie van de gewone man en van het primitieve massainstinct", maakt van de volksnood „een nieuw soort deugd". Hij speculeert op de traagheid en lafheid van de „Majorität" der massa en op haar brutaliteit en „Bestialität". Hij werpt zich op als de redder, zet de massa op tegen het „System"; de slimme psychologische truc van zijn ageren en propaganda steekt steeds in het ontdekken van de halfheden, van de zwakke plekken zijner tegenstanders, waarop hij dan met fanatieke haat lostimmert. Het infernale van zijn strijdmethode steekt hierin, dat altijd een of ander klein vergrijp van de aangevallene als basis dient van zijn offensief; kleine feiten worden monsterachtig opgeblazen en in enkele personen weet hij altijd een gehele categorie te trekken. Als typisch staaltje wijst Alexander op de deviezen-, zedelijkheidsprocessen, een gewetenloze toepassing van het „ab uno disce omnes".

De nietdenkende menigte weet Hitler op deze manier op zijn hand te krijgen en met schone resolute beloften biologeert hij zelfs deze massa. Zijn methode leidt tot een gewetenloze organisering van „onmenselijke haat en bloeddorstige wraaklust". Ook de religie sleept Hitler in de politieke arena, ofschoon zijn tegenstanders dit niet mogen doen. Van huis uit heeft Hitler zich weinig om de godsdienst bekommerd, gevangen door de „godsdienstige onverschilligheid van het Oostenrijkse liberalisme met Jozefinistisch stempel. Zijn politiek-nationale belangstelling verdringt de godsdienstige reeds in zijn jonge jaren en ook nu is het nog precies eender. Toch had ook Hitler behoefte aan iets religieus en daarom vulde hij het religieuze vacuum met de „Absolutsetbung irgend einer anderen gefühlsbetonten Haltung des menschlichen Lebens", het gewone verschijnsel als eigenlijke zin en bedoeling van alle „pseudo-religieuse handelingen en bewegingen". Hier zou reeds zijn antipathie tegen het Katholicisme wortelen, omdat dit als „Vertreter und Beherrscher des religiösen Gefühls" zich aandient.

Een „pseudo-religieus nationalisme" vervangt bij Hitler het Katholicisme en ook hiermee was hij in zijn Wener tijd innerlijk klaar. Er schuilt dan ook heel wat onechtheid in zijn spreken over het christendom, een misbruiken zelfs van de autoriteit Gods door steeds de woorden „Almachtige", lieber Gott" op de lippen te hebben; dit alles zou voortkomen uit een religieus- en machtspolitiek minderwaardigheidscomplex. Toch is Hitler niet een geboren vijand van het Christendom en Kerk, doch door zijn politieke ontwikkeling en door de uitwerking van zijn karakteraanleg groeide hij uit tot een bewuste tegenstander van de Katholieke Kerk. Zijn idee is, dat de Kerk moet buigen onder het juk van een absolute staatsidee, de consequentie van zijn sympathieën met de los-van-Rome beweging.

Als resumé van Alexanders visie op de Führer menen we het best de volgende passages over te nemen: „Hitler is op de eerste plaats een product der tijdsontwikkeling, dus van de Duitse levenscrisis en van de daaronder lijdende en heersende mensen en machten". „Niet Hitler heeft de tijd bezworen, doch de uit de nood van het Duitse leven geboren ressentimentsgevoelens hebben het wezen en de [illegible] van de nationaalsocialistische dictator gevormd."

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De Vacantiedagen zijn nog niet afgelopen, zoals in de wereldpolitiek wel heel goed te merken is.

Belangrijk wereldnieuws is er niet.

In Spanje heerst nog steeds de strijd om Madrid en Bilbao, zonder er echter opmerkelijke veranderingen te brengen in de strategische posities.

Met de noninterventie is men ook nog steeds bezig.

En tussen Japan en China wordt de toestand met den dag meer gespannen; en ofschoon er van een officiële oorlogsverklaring nog niets bekend is en deze zal moeten wachten op een besluit, wat zal genomen moeten worden door de 200 leden van het Chineese executieve Comité, zo is toch de strijd in volle gang.

Peiping en Nangkow zijn al in handen van de Japanners en momenteel zijn de gevechten bezig in de Noordelijke voorste van Shanghai.

Delen we nog verder mede, dat intussen Parijs weer bezocht is geworden door een taxistaking, en dat in Rusland de reinigingsactie voortduurt en volgens berichten ook Dimitroff in ongenade zou zijn gevallen.

De beruchte Dimitroff, die het eerst naam maakte in het bekende Leipziger Rijksdag proces en thans o.a. het hoofd was der Godlozenbeweging.

Stalin zou thans de hele Komintern willen reorganiseren om daarvoor een werktuig te maken van zijn persoonlijke politiek.

Van de ene dictator naar de andere is slechts een pas. Meer nog dan de Stalinsfiguur is de Hitlerfiguur een dankbaar onderwerp voor gesprekken, brochures en boeken. Velen zien in Hitler de Godgezonden Führer en Verlosser van het geknechte Duitse volk, het „Heil Hitler" bekennen ze met 'n ware religieuze pathos. Dit zijn de enthousiasten, in heilig ontzag geboden en geboeid aan de geïdealiseerde Führerfiguur.

Felle tegenstanders haten Hitler compleet en ontdekken geen spoor van adel in deze figuur, beschouwen hem als 'n ongeluk voor het Duitse volk. Frateco en zijn vrienden zien in Hitler de „Don

BUITENLAND.

Christendom en paardenvlees en het verbod van de H. Vader.

De Rijksbond van paardenslachters, die pas in het voorjaar gesticht is, hield onlangs in Düsseldorf haar eerste vergadering, waarover de „Rheinische Landeszeitung" o.m. het volgende schreef:

„Rijksgildemeester Höffkes Duisburg sprak over de taak, die het paardenslachtershandwerk in de Duitse volkseconomie te vervullen heeft.

Hij zeide o.m.: „In brede kringen heerst meermalen een vals begrip over de betekenis van het paardenslachtershandwerk en over het eten van paardenvlees zelf. Het genot van paardenvlees was onze voorouders niet vreemd; bij hun eredienst beschouwden zij het paardenvlees als een feestgebraad. Bij de kerstening begon men met de strijd tegen de oude gebruiken van de eredienst ook de strijd tegen het eten van paardenvlees, want men hoopte daardoor heidense zeden uit te roeien

Het Pauselijk verbod werd eerst in de vorige eeuw opgeheven."

Het paardenvlees is waardevoller dan ossen-, koeien- of varkensvlees. In 1936 werden door paardenslachters 125.000 paarden geslacht en dit aantal stijgt nog.

De spreker weerlegde dan de mening, dat alleen oude, afgeleefde paarden geslacht werden."

Het „Luzerner Vaterland" tekent hierbij aan: „Van een Pauselijk verbod om paardenvlees te eten is ons niet bekend. Het zou hoogstens mogelijk zijn, dat er om hygiënische redenen een tijdlang een dergelijk verbod in de oude kerkelijke staat heeft bestaan. Typisch is echter de poging van dit opperhoofd der nationaal socialistische paardenslachters, om bittere dwang, zich met paardenvlees tevreden te stellen, te beschouwen als een heldhaftige bestrijding van het christendom."

. Mens, Maatschappij en Cultuur.

Onlangs kon men lezen, dat het opsporen van de vermiste vliegster Miss Earhart aan de Amerikaanse regering 250.000 dollar per dag kostte.

Met het bedrag, dat een weeklang zoeken kost, merkt de Gelderlander op, zouden een 2500 gezinnen een heel jaar lang op bescheiden wijze door het leven kunnen komen.

Als een geleerde voor een belangrijk wetenschappelijk onderzoek ter bestrijding van b.v. kanker, waaraan jaar in, jaar uit, velen bezwijken, eens een 1¾ [illegible] dezelfde regering zou vragen, tien tegen een dat er heel wat zou komen kijken, voordat zo'n crediet zou worden toegestaan. Als het nog verleend werd! — Of stellen we het geval, dat een of andere charitatieve organisatie een beroep zou doen op de overheid, om een dergelijk bedrag machtig te worden tot leniging van ernstige sociale nood... Vermoedelijk nul op het request.

Daarmee willen we nog niet zeggen, dat er geen geld, veel geld zelfs, zou moeten worden uitgegeven tot redding van een paar mensenlevens...

Maar toch, men voelt zo iets als een schrijnend contrast, wanneer het gaat om een beroep om hulp voor de lijdende mensheid, of om een hulpverlening onder omstandigheden, waarop duimen dik de sensatie ligt.

Hoe meer sensatie, hoe meer belangstelling, hoe meer geld er voor los te krijgen is.

Goed beschouwd zijn die tegenstellingen een duidelijke aanwijzing, dat er in de verhouding: mens—maatschappij—cultuur iets niet in orde is, dat een levenshouding is gegroeid, die niet of maar ten dele steunt op de juiste, op gezonde normen.

„Wat rijden al die menschen gevaarlijk vandaag", dacht u immers vanmiddag achter het stuur (Hoe zeg men dat ook weer van den splinter, dien balk en uw oog?

Schepenlijst over de maand Augustus 1937.

14.	Iris	Ned.	Centraal Amerika	Kingston
15.	El Libertador	„	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
15.	Caracas	Am.	P. Cabello	La Guaira
15.	Lara	„	Maracaibo	Maracaibo
16.	Van Rensselaer	Ned.	La Guaira	P.au Prince
16.	Dalvangen	Noor	Ciudad Trujillo	La Guaira
16.	Austvangen	„	Paramaribo	New Orleans
17.	Waltraut Horn	Duitsch	P. Cabello	P. Colombia
18.	Astrea	Ned.	P. Cabello	Maracaibo
18.	El Libertador	„	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
18.	Cordillera	Duitsch	P. Cabello	P. Colombia
18.	Troja	„	Maracaibo	Maracaibo.

CURACAO.

K
KRO
O

Wereldprogramma
19.24—20.24 uur Curaçaotijd
Via P.C.J. Golflengte 31.28
15 Augustus 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. Rond de Nederlandse Poëzie door Pierre van Valkenhoff
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Medische Causerie.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

De Havenkwestie op Aruba.

We ontvingen van de onderstaande commissie het volgende rekest, wat men met iets grotere activiteit, de vorige week op de audiëntie aan de Gouverneur persoonlijk had kunnen aanbieden.

Jammer voor de zaak, dat die niet geschied is.

Aruba, de 10de Augustus 1937

Aan Zijne Excellentie
de Gouverneur van Curaçao
te Willemstad.

Ondergetekenden, vooraanstaande ingezetenen van het eiland Aruba, brengen hierbij eerbiedig ter kennisse van U. Exc.

dat zij, de commissie voor het pleiten voor de noodzakelijke en door dit gebiedsdeel algemeen gewenste uitdieping dezer haven, samenstellen;

dat drie der oorspronkelijke leden afgetreden zijn, doch dat de commissie aan de andere kant thans meer uitgebreid is;

dat zij, onder aanbieding van bewijs, het U. Exc. beleefd mededelen, dat het vergroten van de bestaande zeepier in deze haven tot verdere grotere nadeel daarvan strekken zal;

dat zij daarom ook volkomen eens zijn met de aanvoering van de Heer Directeur van Openbare Werken in de Koloniale Raad, dat niet tot verlenging van de steiger kan worden overgegaan, indien niet de havendiepte voor de verre toekomst is vastgesteld;

dat zij, met het oog op de economische ontwikkeling van dit eiland, die met reuzen schreden geschiedt en welks belangrijkheid en perspectief, op het ogenblik zelfs de meest optimistische verwachting overtreffende, een waarborg daar stelt voor de toekomst van dit gebiedsdeel, menen aan genoemde pier de bestemming te mogen hechten van binnen afzienbare tijd, als een sta in de weg, weer weggeruimd te moeten worden;

dat het dempen met stenen aan de noordkant van de pier, deze kant voor ongeveer het derde deel gevaarlijk gemaakt heeft met gevolg, dat thans de aanlegplaats daaraan minder geworden is;

dat zij beleefd menen, dat indien de gelden te besteden aan pierverlenging en dempen voor douaneloods aangewend worden voor uitbaggering en aanleggen van een kade, waarop dan de douaneloods geplaatst zou kunnen worden, overeenkomstig het plan dezer Bevolking, zij dan wel in het werkelijk belang van de scheepvaart op Aruba gespendeerd zullen zijn.

Hoogachtend,
De Havencommissie
w.g.
C. H. G. Eman
J. G. de Castro
A. W. Croes
F. M. Arends
John G. Eman
E. de Cuba
J. H. Eman
W. F. Graane
J. B. Arends
A. M. Arends
S. Q. Oduber
A. A. Lacle

LEED AAN HEVIGE RHEUMATIEK.

Tot zijn vrouw het middel vond.

De oude geschiedenis: van alles geprobeerd, eerst dit, toen dat, maar geen verbetering, de pijnen bleven. „Tenslotte", schrijft deze dame „besloten wij een proef met Kruschen Salts te nemen en inderdaad, het heeft wonderen voor mijn man gedaan." Het zou voor rheumatieklijders heel wat verstandiger zijn om direct met Kruschen Salts te beginnen.

Lees slechts haar brief:

„Mijn echtgenoot leed aan hevige rheumatiek in den rug. Eenigen tijd geleden moest hij zelfs twintig weken achtereen thuis blijven. Ik vreesde, dat hij nooit meer zou kunnen werken. Wij probeerden ieder denkbaar middel, maar niets hielp. Tenslotte besloten wij een proef met Kruschen Salts te nemen. Het heeft ons bewezen zijn gewicht in goud waard te zijn. Mijn man kan nu weer werken als voorheen. Ik beveel Kruschen Salts aan een ieder, zoo gauw ik van rheumatiek hoor. Voor mijn man deed het wonderen."

Mevr. B. F. te S.

Rheumatiek, jicht, ischias, ontstaan geregeld doordat urinezuur en daardoor ook de vlijmscherpe urinezuur-kristallen zich in Uw bloed hebben opgehoopt door te trage werking Uwer afvoerorganen. Kruschen Salts spoort lever, nieren en ingewanden aan tot krachtiger werking, zoodat de giftige afvalstoffen en het gevaarlijke urinezuur volkomen uit het lichaam worden verwijderd en de pijnen snel en voor altijd verdwijnen.

No. 250.

Ontvreemd.

In de nacht van 12 op 13 Augustus j.l. heeft men zich in de winkel van de 39-jarige M., door een raam toegang verschaft en enig geld uit de toonbanklade ontvreemd. De Politie heeft deze zaak in onderzoek.

Door de 69-jarige naaister R. is aangifte gedaan, dat op 11 Augustus j.l. uit haar woning zijn ontvreemd, 5 hele loten en enige gouden sieraden. Als verdacht van diefstal hiervan is door de Politie aangehouden een zekere vrouw C., die aan het Hoofdbureau van Politie voor onderzoek is in bewaring gesteld. Een loterijbiljet en een gedeelte van de sieraden zijn reeds in beslag genomen. Deze zaak wordt verder onderzocht.

In de nacht van Donderdag op Vrijdag is in de woning van S. aan de IJzerstraat alhier ingebroken en daaruit ontvreemd een ledige portefeuille en een aantal oude munten.

De Politie heeft deze zaak in onderzoek.

Diefstal.

Als verdacht van diefstal is door de Politie aangehouden de 25-jarige chauffeur F. Na verhoor is de man heengezonden.

Oplichting.

Door de 30-jarige zeeman V. is aangifte gedaan dat hij is opgelicht geworden voor een bedrag van ƒ 33.50 door een zekere S.

Goede reis.

Met het ss. Costa Rica vertrok gisteren naar Nederland Ir. R. A. Verwey, die voor Sociale aangelegenheden enkele maanden hier heeft vertoefd.

Nog vele jaren.

Woensdagavond vierde de Heer C. S. Gorsira J. P. Ezn. zijn veertig jarige echtvereniging met Mevr. Cl. Gorsira-Neuman.

Het heeft de ondervoorzitter van de Raad van Bestuur en vooraanstaande persoonlijkheid in het Curaçaose leven, niet aan belangstelling ontbroken.

Ook onze gelukwensen.

Danktelegram van President Lopez Contreras.

In antwoord op het telegram van rouwbeklag, gezonden door Z. E. gouverneur Wouters, namens Bestuur en bevolking van Curaçao, werd van de president van Venezuela in het Spaans het volgende antwoord ontvangen:

„Terwijl ik Uwe Excellentie de ontvangst bericht van het door U gezonden telegram, wens ik uit naam van mijzelf en uit die van het volk van Venezuela uitdrukking te geven van onze oprechte dankbaarheid bij het aanvaarden van de hartelijke deelname van Uwe Excellentie en van Curaçao in de diepe smart, die ons bezielt bij het tragische ongeluk op het meer van Maracaibo."

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Aan de tijdelijke onderwijzeres 2de klasse Mevr. C. H. E. Visser-Norden, werkzaam aan de Hendrikschool alhier, is over het tijdvak van en met 13 September tot en met 24 September 1937 verlof buiten bezwaar van den Lande verleend.

Aan Mevr. E. S. Jansen-Fritz en Mevr. F. A. Ellis-Bartels is wegens afwezigheid van het eiland eervol ontslag verleend als plaatsvervangend lid van de Bioscoop-commissie, onder dankbetuiging voor de door haar als zodanig bewezen diensten.

Aan Mevr. M. G. J. ten Brink, geb. Feitz is eervol ontslag verleend als plaatsvervangend lid van bovengenoemde commissie onder dankbetuiging voor de door haar als zodanig bewezen diensten.

De heer C. G. Spekle is benoemd tot plaatsvervangend lid van de Bioscoop-commissie voornoemd;

Mevr. B. J. Engels, geb. Schrage, is benoemd tot plaatsvervangend lid van de Bioscoop-commissie voornoemd.

De deurwaarder der belastingen alhier Donald Floyd Hassel is eervol als zodanig ontslagen, benoemd tot klerk en werkzaam gesteld op het kantoor van de Ontvanger op Aruba.

Aan het Hoofd van de post voor draadloze telegrafie alhier J. W. P. Peiliker is veertien dagen vrijstelling van dienst wegens ziekte en in aansluiting daaraan wegens andere redenen dan ziekte vier weken vrijstelling van dienst verleend.

Aan de brievenbesteller op Curaçao C. Bomberg is wegens langdurige onafgebroken dienst 2 maanden binnenlands verlof verleend.

In de Bioscoop-commissie op Aruba zijn benoemd:

tot voorzitter: de heer L. C. Kwartsz.

tot plaatsvervangend voorzitter tevens lid: de heer S. N. Ecury.

tot leden: de heren Th. F. F. M. Bartel, G. E. Alers, A. F. Dussenbroek.

tot plaatsvervangende leden: de heren L. J. M. Henriquez en W. B. J. Aberson.

De tijdelijk schrijver F de Paula Wever, werkzaam ter griffie van het kantongerecht op Aruba is met ingang van de 16de Augustus 1937 bevorderd tot tijdelijke klerk.

Aan de telegram- en brievenbesteller tevens opsteker van het havenlicht op Bonaire, Pedro Pieter Silie is met ingang van de 1ste October 1937 op zijn verzoek eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend onder toekenning van pensioen.

Met ingang van de 1ste September 1937 is aan de heer P. P. Silie voornoemd een maand binnenlands verlof wegens langdurige dienst verleend.

De heer A. Coffy is met ingang van de 16de Augustus 1937 op de proef benoemd tot telegrambesteller tevens brievenbesteller op Bonaire voor de tijd van 1½ maand.

Aan de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst P. I. Henriquez is met ingang van de 9de Augustus 1937 om andere redenen dan ziekte vier weken vrijstelling van dienst verleend.

De Gouvernements-geneeskundige alhier J. de J. Arends is gedurende de vrijstelling van dienst van de Directeur van de Openbare Gezondheidsdienst belast met diens functiën.

Aan de kommies der belastingen 1ste klasse op Aruba D. Kelly, is twee maanden binnenlands verlof wegens langdurige dienst verleend.

Aan de veldwachter G. J. J. Spreeuw, gestationeerd is het 3de district van Curaçao, is twee maanden binnenlands verlof wegens langdurige dienst verleend.

Aan de gouvernements-geneeskundige op St. Maarten N. G., H. Spitzer, is om andere redenen dan ziekte vier weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daaraan vijf maanden binnenlands verlof wegens langdurige dienst verleend met vergunning deze tijd in het buitenland door te brengen.

De heer R. D. de la Fuente is gedurende de vrijstelling van dienst en het verlof van de heer Spitzer voornoemd, belast met de functiën van gouvernements geneeskundige op St. Maarten N. G.

Met inachtneming van de daaromtrent overigens bestaande voorschriften is bepaald dat de verjaardag van Hare Majesteit de Koningin op Dinsdag de 31ste Augustus a.s. op de volgende wijze zal worden gevierd.

1o. van zonsop- tot zonsondergang zullen op die dag van de forten op dit eiland, van de openbare gebouwen en van de gouvernementsvaartuigen, welken binnen deze haven liggen, de vlaggen worden uitgestoken;

2o. des voormiddags om 8½ uur zal er op het Wilhelminaplein parade worden gehouden, waarvoor de Plaatselijk Militair Comandant de nodige bevelen zal geven;

3o. de Gouverneur zal des voormiddags om 10½ uur audiëntie verlenen ten Gouvernementshuize.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeijer.

Radionieuws.

Zondag 15 Augustus van 8.24 tot 8.54 Curaçaotijd zal door de PCJ zender van Philips op 31.28 meter een speciale uitzending voor West-Indië plaats hebben van de tewaterlating van het Prinselijk jacht „Piet Heyn".

Aanvang K.R.O. programma 7.24 tot 8.24, daarna extra programma

West-Indische Kamer.

We lezen in het Verslag over jaar 1936:

„Het doel, waarmee de Kamer opgericht werd, n.l. de handelsbetrekkingen tussen Nederland en de West Indische gebiedsdelen zoveel mogelijk te bevorderen, kon in het afgelopen niet zó tot zijn recht komen, als wij wel gewenst hadden.

Als reden wordt o.a. genoemd een zeer onvoldoende contact tussen onze Kamer met de, daarvoor in aanmerking komende organen in Suriname en Curaçao, ondanks de onzerzijds aangewende pogingen, om daarin verbetering te brengen.

Zo mochten, in het begin van 1936 gevoerde besprekingen met de heer W. van Eyck, Lid der Kamer van Koophandel op Curaçao, welke besprekingen ons de hoop hadden doen koesteren, eindelijk tot een gewenste verhouding te kunnen komen, tot dusver nog geen resultaat opleveren. De nadere berichten, van genoemde Kamer van Koophandel ons door de heer Van Eyck toegezegd, lieten nog steeds op zich wachten.

Over Curaçao lezen we na een beschouwing over Suriname:

Geheel anders is het te dien opzichte met Curaçao gesteld. De begroting voor 1937 raamt aan inkomsten ƒ 7.957.0[illegible] en aan uitgaven ƒ 7.952.067. Zij is dus in evenwicht, zodat een Rijksbijdrage niet nodig is. Dit is in de allergrootste mate te danken aan de welvaart, die de olienijverheid er gebracht heeft en, waarvan vooral twee der zes eilanden, n.l. Curaçao en Aruba profiteren.

De bevolking der zes eilanden, die tot het gebiedsdeel behoren, bedroeg bij de aanvang van 1936: 87.104 zielen; op de Benedenwindse eilanden Curaçao, Aruba en Bonaire 81.816 en op de Bovenwindse eilanden St. Maarten, St. Eustatius en Saba 5.288. Hiervan zijn alleen de eilanden Curaçao en Aruba van belang. Curaçao met een bevolking van 52.796 en Aruba met een 18.975 zielen, die op beide eiland zich hoofdzakelijk in de hoofdplaatsen geconcentreerd heeft, resp. op Curaçao, Willemstad met Emmastad en Aruba met Oranjestad en St. Nicolaas.

Eigen voortbrengselen hebben de beide eilanden weinig. Het voornaamste uitvoerartikel van Curaçao is thans phosphorzure kalk uit de St. Barbaramijn. De mijnmaatschappij Curaçao, die deze exploiteert, voerde in 1935 86.755 ton uit en had bijna 500 arbeiders in dienst. De bedrijvigheid en welvaart op de beide eilanden is dus zo goed als geheel te danken aan de olie-nijverheid.

De ruwe olie wordt op Curaçao voor de Curaçaosche Petroleum Industrie Mij. (C.P.I.M.) hoofdzakelijk uit de omtrek van Maracaibo (Venezuela) aangevoerd met schepen van de Curaçaosche Scheepvaart Mij. (C.S.M.); voor de inrichtingen op Aruba (Lago Oil & Transport Cy van de Standard Oil of New Yersey en Arend Petroleum Mij.) met eigen kleine tankschepen (z.g. lage tankers). De in de etablissementen gefabriceerde producten worden daarna in ladingen uitgevoerd of voor brandstof aan schepen geleverd. Voor aanvoer van ruwe olie heeft de C.S.M. ongeveer 30 tankschepen in de vaart.

Een heuglijk gevolg van de aanwezigheid dezer bedrijven is, dat op de beide eilanden zo goed als geen werkloosheid heerst.

Van ouds is vooral voor Curaçao de handel, hoofdzakelijk doorvoerhandel, een voorname bron van inkomsten geweest, wat behalve aan andere oorzaken, te danken is aan de centrale ligging in West-Indië, aan de nabijheid van Venezuela en andere Latijns-Amerikaanse Republieken en aan het bezit van een uitstekende, natuurlijke haven, die in de laatste twintig jaren nog aanmerkelijk door kunstwerken verbeterd is. Ook de betrekkelijke nabijheid der Ver. Staten doet haar invloed gelden, echter enigszins ten nadele van de Nederlandse handel.

Van de invoer toch (hierbij de olie buiten rekening gelaten) ter waarde van bijna 12 millioen gld. komt voor rekening van Nederland slechts ongeveer 3 millioen gld., dus niet meer dan ongeveer 25%.

Op de lijst der importerende landen neemt dan ook het Moederland eerst de 4e plaats in, twee plaatsen onder de Ver. Staten.

Gedeeltelijk is dit te verklaren door de grotere afstand (reis Amsterdam-Curaçao 19 dagen; Curaçao—New York 7 dagen), maar toch niet geheel daardoor. Japan b.v. op veel grotere afstand gelegen, komt reeds op de 6de plaats en wordt alleen door Engeland overtroffen.

Een punt, dat de aandacht verdient, is de wenselijkheid voor de handel, over een betrouwbaar, up-to-date adresboek te kunnen beschikken. De wenselijkheid daarvan wordt op Curaçao, blijkens besprekingen in de Kamer van Koophandel aldaar, eveneens gevoeld.

De in het vorige en ook in dit verslag vermelde besprekingen met een Lid dezer Kamer, brachten de wenselijkheid naar voren, dat adresboek, zoals reeds vier keer geschied is, weder hier te lande, door het Bureau voor Handelsinlichtingen in samenwerking met onze Kamer te doen samenstellen. Voorbereidende werkzaamheden hiertoe zijn reeds aangevangen; wij hopen in de loop van dit jaar tot de nieuwe uitgave te kunnen komen.

Amerikaans Consulaat.

Met het ss. Costa Rica vertrokken gisteren de Vice-Consul van de Ver. Staten Mr. Malin E. Smitt en echtgenote.

Met het ss. Mimi Horn arriveerden hier de nieuwe ViceConsul Mr. Wallace E. Moessner en echtgenote.

UIT DE OUDE DOOS.

Spanje in 1923.

Bij het doorbladeren van oude kranten, lazen we van de moord op de Kardinaal Aartsbisschop van Saragosa op 4 Juni 1923.

De hoofdredacteur van een der grootste monarchistische bladen schreef over de moord als volgt:

„Wat de vorm betreft van deze laatste moord (ten minste de laatste op het ogenblik, dat ik deze regels schrijf), hij gelijkt geheel en al op die der terroristen. Dezelfde wreedheid, hetzelfde gemak, dezelfde straffeloosheid. Naast de aartsbisschop andere gewonden. Dit is een karakteristieke bijzonderheid. Eén leven is veroordeeld en het komt er niet op aan, of dit vonnis ook nog anderen het leven kost.

Kardinaal Soldevilla was een voorbeeldig priester, een man van grote geleerdheid en niet zonder litteraire bekwaamheid, één man van de vrede krachtens zijn ambt en ook om zijn karakter en zijn tachtig jaren. Welke wrok heeft dit laatste stukje levensdraad afgesneden?

Misschien een of andere vermaning tot vrede gericht aan de arbeiders, of een herderlijk schrijven, of wel zijn waardigheid zelve zijn de onmiddellijke aanleiding tot de misdaad. (Men vergete niet, dat Saragossa een der haarden is van het terrorisme, dat op een zeker tijdstip door de regering zelf is gevoed. Enige dagen te voren werd te Leon de heer Gonzales Regueral vermoord; men veronderstelt, omdat hij zijn plichten heeft vervuld als gouverneur van Biscaye tijdens een sociale beroering. De misdaad bleef ongestraft, zoals die van 4 Juni, zoals alle. Nooit vindt men de daders; en dat komt er ook eigenlijk niet op aan, want neemt men ze gevangen, dan spreekt de jury ze toch vrij.)

Of het protest der Spaanse bisschoppen tegen de afschaffing van de derde paragraaf van art. 11 der Spaanse constitutie wellicht van enige invloed geweest is op deze moordaanslag, zal nooit zijn uit te maken. Kardinaal Soldevilla's naam stond er onder als eerste ondertekenaar: „Deze paragraaf luidt n.l. als volgt: „Desniettemin zullen andere publieke ceremoniën of manifestaties dan die van de godsdienst van de Staat, niet zijn geoorloofd." In de eerste paragraaf wordt de R.K. godsdienst tot die van de staat verklaard.

De liberale regering is voornemens uit eigen beweging een voorstel tot vernietiging van deze derde paragraaf van art. 11 in te dienen. Aan welke verborgen macht de heren hiermee in het gevlij willen komen, is niet met zekerheid vast te stellen. Het Spaans episcopaat heeft zich in een zeer waardig en gematigd schrijven tot de regering gericht om hiertegen te protesteren. Het schrijven luidde o.a. als volgt:

Nu op dit ogenblik de algemene aandacht in beslag wordt genomen door ernstige, internationale, economische en sociale problemen; nu er geen toestand is van revolutie, die drijft uit die richting: welke uitwerking moet het dan hebben, dat de regering zelf met betreurenswaardige spontaniteit dit tere en hachelijke vraagstuk gaat stellen? En dit tegen de religieuse gevoelens in van het volk, dat aan de bisschoppen is toevertrouwd krachtens hun ambt."

Deze toestand in Spanje van het jaar 1923 zal voor velen een openbaring zijn!!

Critiek.

Zij: „Ik vind meneer Bierman een gentleman van top tot teen."

H: „Jawel, maar van top tot teen is hij nog geen anderhalve meter."

DE FILM VAN DE WEEK

Van 13 tot en met 19 Augustus 1937.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

Fatal Lady
Charlie Chan in Shanghai
Kelly 2nd.

Cinelandia.

Flying Hostess.
Return of Sophie Lang.
Singing Kid
Fatal Lady.

Hollywood.

Singing Kid.
Sky Parade (Kinderen)
Old man Rhythm

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Een Duitse Dornier-vliegboot onder commandant Joachim van Blankenburg is op weg om een oceaanvlucht te maken via Lissabon — Azoren naar New York.

De militaire dictator van Noord Irak generaal Bekir Sidkey is met enkele stafofficieren, vermoedelijk door militairen vermoord.

Te Zürich had een stormachtige vergadering plaats van de Zionistische bonden waar zich een scherpe discussie ontspan over de verdeling van Palestina aan de hand van het rapport van de koninklijke Commissie en welke houding de Joden in dit opzicht moesten aannemen.

Betreffende de ramp op het meer van Maracaibo wordt gemeld dat thans uit officiële tellingen is komen vast te staan dat bij de ondergang van de „Ana Cecilia" 106 mensenlevens verloren zijn gegaan.

UIT NEDERLAND.

Naar verluidt is H. Ms. Nautilus naar de Straat van Gibraltar vertrokken, waar de Johan Maurits van Nassau, die thans patrouillediensten verricht, afgelost zal worden. In het telegram werd niet gemeld of de Johan Maurits van Nassau naar Nederland zal terugkeren.

Naar officieel medegedeeld wordt, is de Japanse Prins Tsjitsjiboe weer geheel hersteld. Ook de Prinses is aan de beterhand, doch moet voorlopig haar kamer nog houden.

Volgens een mededeling van de directie van de Nederlandse spoorwegen werden gedurende de Jamboree niet minder dan 600.000 reizigers naar Vogelenzang vervoerd.

Minister Slotemaker de Bruïne opende de 9de internationale conferentie voor de padvindersbeweging, onder leiding van Prins Gustaaf Adolf van Zweden.

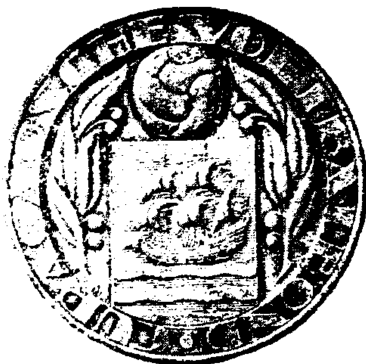
Te Soesterberg had Woensdag in de voormiddag een ernstig ongeluk plaats toen een dalend militair vliegtuig, juist voor het begon te taxiën, enige op de grond werkende militairre leerling-vliegers raakte en meesleurde, waardoor een zodanig gewond werd dat hij vermoedelijk zijn hand zal moeten missen.

Later in de middag stortte een nieuwe militaire Koolhoven, FK 52 machine brandend neer, waarbij de Zwitserse invlieger Bouman en de Koolhoven machiniciën Maan gedood werden. De oorzaak van dit ongeluk is nog onbekend. Het toestel is totaal verbrand.

Het Nederlandse zeiljacht de Zeearend van de heer Bruynzeel behaalde in de z.g. Fastnetrace de eerste prijs op 27 jachten van allerlei nationaliteit. Deze race strekt zich uit langs 600 K.M. van de Engelse kustlijn.

De leider van de Jamboree deelde mede dat de financiële zijde van het grote padvinders evenement zodanig is dat naar alle waarschijnlijkheid de garantie niet zal worden aangesproken.

Aan het einde van de 15de ronde in het landenschaaktournooi leidde Nederland onmiddellijk gevolgd door Polen.

SPORT-RUBRIEK
Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

COMPETITIE-PROGRAMMA

MUNDO NOBO

A-Klasse:		B-klasse:	
			Res. A-klasse
15 Augs.	J. Holl. 1 — Scherph. 1 (L. E. Willems)	15 Augs.	Volh. 2 — R.C.C. 2 * (A R. Ercol)
			Res. A-Klasse
22 Augs.	Volharding 1 — R.C.C. 1 (H. Elfrink)	22 Augs.	J. Hol. 2 — Transvaal 2 * (I. Dania)
29 Augs.	Vóór-wedstrijden Wilhelminabeker.		
31 Augs.	Finale Wilhelminabeker		
			Res. A Klasse
5 Sept.	Volh. 1 — Hercules 1	5 Sept.	Transvaal 2 — R.C.C. 2 *

RIO CANARIO.

15 Augs.	S.U.B.T. 1 — Astiento 1 (A. Oehlers)	15 Augs.	Be Quick — D.D.V.O. * (Ch. Wix)
22 Augs.	Asiento 1 — Hollandia 1 (B. L. Dijk)	22 Augs.	P.S.V. — D.CC (V. B. Manuel)
29 Augs.	Vóór-wedstrijden Wilhelminabeker		
5 Sept.	J. Holl 1 — Asiento 1	5 Sept.	Hilversum — Feijenoord *

SCHERPENHEUVEL.

			Res. A-klasse
15 Augs.	Hercules 1 — Transvaal 1 (E. R. Jansen)	15 Augs.	Atletico — J. Curaçao * (A. D. Joens)
22 Augs	Scherp. 1 — S.U.B.T. 1 (E. R. Jansen)		
29 Augs.	Vóór-wedstrijden Wilhelminabeker.		
5 Sept.	Schepenh. 1 — S.U.B.T. 1		

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om [illegible]de uur.

Ingeschreven als nieuw lid van:
Volharding: P. L. Bast
Hollandia: F. W. Scheffers, J. P. Roas
Transvaal: A. Lo Ning Hing

DE GROTE TRIP.

Wij naderen de keerkring en zijn nu op het midden van de Atlantische Oceaan... ver weg van Saba. Voor ons grote doel „De Jamboree"... achter ons de blijde herinnering aan talrijke indrukken van Padvinders broederschap.

Van Saba naar Sint Maarten... de Baralt schommelt een beetje, je kan het aan de betrokken gezichten van het edele zestal zien, gelukkig wordt er ook gevaren en alras zijn we het zustereiland genaderd en valt het anker. Onze broers van Sint Maarten komen met een motorboot langszij en brengen ons na een hartelijke kennismaking aan land. Met een grote truck gaat het over het eiland dan naar Marigott (Frans) en wordt genoten van het mooie panorama. Dan wederom te Philipsburg de koude limonade als broederdronk. Een hartelijk afscheid aan boord en verder gaat het over de Caraibische zee nu naar Bonaire. Gelukkig is spoedig de zeeziekte overwonnen en veranderen de lijdersgezichten in bekende jolige snuiten.

Op Bonaire, reeds vroeg in de morgen, krijgen de Sabaantjes een prachtige tocht over het eiland in twee luxe-auto's. De Gezaghebber, de heer Hessling (oud-Gezaghebber van Saba) heeft zelfs geen gelegenheid voor zijn ontbijt genomen om de korte tijd op Bonaire voor de Sabaanse Jamboreepatrouille tot een onvergetelijke te maken.

Dan op weg naar Curaçao en spoedig vaart de Baralt langs Brionplein en Handelskade en meert zachtens aan de Westwerf. Het is fijn om de bekende gezichten van welpen en oude troepjongens, grote kerels nu, daar beneden op de kade te zien staan.

Even de drukte van de bagage van boord naar een der grote loodsen, dan de ontmoeting en ontvangst door de D.C. van Curaçao de heer J. Beyderwellen en de voorzitter der afdeling Curaçao, de heer C. N. Winkel. Tegen drie uur staat de N. P. V. in twee rijen aangetreden voor het officiële welkom. De voorzitter de heer C. N. Winkel heet allen welkom en memoreert de padvindersbroederschap.

Onze gastheer, de heer Perret Gentil, is ook aanwezig en na een limonade bij De Groene Wigwam (hoe menig uurtje heb ik daar gesleten) gaat het naar Jan Thiel, de badplaats, waar een paar recht prettige dagen worden doorgebracht, tesamen met de Rimboezwervers, oude bekenden van de hopman.

Op Donderdagmorgen gaan de Leguanen ter audiëntie bij Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao, welke de Sabaanse jongens heel hartelijk toespreekt en hen gelukwenst met hun bezoek aan Holland.

Dan volgt een tocht per motorboot van de havendienst door 't Schottegat en een bezoek aan de O 12, waar voor 't eerst de knapen een kijkje krijgen op het leven in een onderzeeër.

De hongerige magen zijn na terugkeer spoedig weer tevreden gesteld met een fijne lunch in het Berlinerhof, aangeboden door het bestuur van de N.P.V. en waarbij de Heren C. N. Winkel, C. M. Boom en J. Beyderwellen mede aanzaten. In de middag gaat het in een truckje over het C.P.I.M.-terrein en krijgen de jongens een indruk van de werkzaamheden in deze geweldige petroleumindustrie.

De laatste avond voor vertrek. Het kleine kampvuur van de Sabaanse Leguanenpatrouille daar vlak bij zee en de grote broederschap van onze katholieke broers en N.P.V.'ers daarom verzameld. Het is een recht fijne avond en met veel genoegen denken wij allen daaraan terug. Het was onze eerste kennismaking met onze broers van de St. Tharcisiusgroep en het was een recht aangename.

De heer Mauricio de Jongh (autohandel) bedacht ons de volgende dag nog met een grote limonadefuif, de heer Perret Gentil met een lekker souper, terwijl de heer Chumaceiro mij gelukkig maakte met een schitterende verbanddoos voor de trip en zijne sympathie op vele wijze toonde.

Het waren recht prettige en aangename dagen, slechts verdonkerd door het sterfgeval in de familie van onze gastheer.

Vrijdagmiddag op de Crijnssen voor de grote trek. Vele broers komen afscheid nemen. Enige verkenners brengen een geweldig leuk souvenir van de St. Tharcisiusgroep, getekend door frater Odulfinus en het zal een ereplaatsje in mijne verzameling vinden als herinnering aan een echt leuke en sympathieke geste.

Dan varen wij weer. Zaterdagmorgen La Guayra. Op de werf een delegatie van broers en broertjes van La Guayra en Caracas. Spoedig een fuif al over de reling van een heerlijke koele dronk. 'k Meen „Pinda—ijs—chocolade". De kennismaking is echt hartelijk en de La Guayranen hadden ons het liefst maar doorgefuifd. Met twee auto's over de prachtige bergweg naar Caracas. Onvergetelijke panorama's en de heerlijke koelte van het hoge bergland.

In Caracas een onvergetelijke broederlijke ontvangst en zingt de Sabaanse patrouille het „Wilhelmus" voor de radio en het is mij een genoegen om mijne impressies betreffende Venezuela en hare bewoners weer te geven. Na een schitterende lunch in hotel y Restaurant Quimera, Conde a Padre Sierra 10, ons aangeboden door Capitan Santos M. Rausseo, Comisionado Nacional de la Federacion, begeven wij ons naar diens woning en zitten daar enige ogenblikken recht aangenaam bijeen.

Dan de grootse ontvangst door de Venezolaanse troepen... het saluëren der vlaggen Holland—Venezuela... de fijne yells en volksliederen van weerszijden en de uitreiking der gouden Swastika aan Capitan Santos M. Rausseo, een der hoofdfiguren in de Venezolaanse padvindersbeweging en adjudant van de chief-scout, Zijne Excellentie General E. Lopez Contreras.

Na een schitterende autotocht door Caracas en omstreken moeten wij jammer genoeg weer de terugtocht aanvaarden, echter niet alvorens verschillende padvinderssouvenirs te wisselen. In dankbare herinnering zullen ons echter de namen bijblijven van Capitan Santos M. Rausseo, Humberto Croes, H. Boy-scouts Comisioner, Federico Rodriguez, instructor General de Federacion, Eustachio Linch en zo vele anderen.

Weer dreunen de machines van de Crijnssen en gaat het verder over Puerto Cabello naar Trinidad waar scoutmaster Pedro Senteno ons af komt halen en wij onder zijn geleide in twee auto's deze prachtige stad bezien. Vanuit de voorste auto waait de Hollandse vlag en trekt de algemene opmerkzaamheid en menig hartelijke groet. Verschillende bezienswaardigheden en de prachtige hogeschool van Port of Spain worden bezichtigd en ook aan dit bezoek hebben wij een prettige en dankbare herinnering.

Wederom een dag varen en dan... tegen de middag komt Barbados aan het gezichtseinder. Enige tijd daarna ligt de Crijnssen geankerd en wordt de boot omzwermd door de bekende dubbeltjesduikers. Captain J. E. Griffith, scoutmaster van de Ie Seascoutsgroep Bridgetown Barbados komt ons met een motorboot afhalen en na een fijne autotocht, waarop wij een keurige indruk van dit eiland krijgen, vinden wij een gastvrije en aangename ontvangst bij een der bekendste ingezetenen, familie J. Tudor Edith Ville, waar wij met vele seascouts kennis maken.

Te snel vertrekt de Crijnssen voortdurend en wij moeten ons haasten aan boord te komen, na het bekende verwisselen van badge.

En nu zijn we twee dagen varens van Madeira. Hoe wij het aan boord hebben? Heerlijk. Fijne tweede klasse hutten... echte Hollandse kost en... ons sympathiek gezinde lui.

Elke morgen wordt getraind... gymnastiek... eerste hulp en dan die fijne zanglessen, waarbij zowat de hele eerste klasse medezingt... viool... madoline en guitaar.

In de middag brieven schrijven aan respectievelijke Pa's en Ma's etc.

Zeeziek???? Niemand. De knapen eten als wolven.

Atlantische Oceaan
a.b. S.S. Crijnssen.
13-7-1937.
Hopman
M. van der Maarel Jr.

DE PADVINDERIJ

III. De Plaats van de Godsdienst in de Padvinderij.

Geen Engelse padvinder zal durven loochenen, dat de Godsdienst in de padvinderij op de eerste plaats komt.

In 1918 had een correspondent met brombeer-allures als zijn mening te kennen gegeven, dat de hoofdartikelen van de „Gazette" in een predikantentoon geschreven waren en dat dit officieel orgaan van de beweging „bepaald erg vroom" was. De heer M. H. G. Elwes, die sinds de oprichting hoofdredacteur was van dit blad, legde de zaak aan zijn lezers voor.

De antwoorden stroomden binnen:

— Het is altijd mijn overtuiging geweest, schreef een districtscommissaris, M. W. F. Graham, dat de godsdienst het enige onderdeel is, dat in de padvinderij onmogelijk gemist kan worden en hoe godsdienstiger een troep is, hoe beter hij zijn zal." —

En een korporaal-ziekenverpleger antwoordde: „Ik voor mij houd, dat men de beweging wel af kan schaffen, als het godsdienstige element er uit gaat. Is de padvindersbelofte zelf al niet een staaltje van godsdienstigheid? Een padvinder is krachtens zijn roeping bestemd om doorlopend God te loven en het doel van de padvinderij is het eeuwig heil."

Deze twee antwoorden zijn een samenvatting van alle anderen en de echo van het twoord van den Chief: „**Een organisatie als de onze, zal haar doel absoluut missen, als zij de kinderen de** godsdienst niet leert."

De godsdienst is dus de wezenlijke grondslag van de padvinderij, omdat haar doel is: complete mensen te vormen en het is nooit in het hoofd van den stichter opgekomen een mens compleet te noemen, als er aan zijn opvoeding een wezenlijk element ontbreekt.

„Een mens, die niet aan God gelooft en Zijn geboden onderhoudt — zegt hij ergens — is geen knip voor de neus waard."

„De padvinderij is een beweging, waardoor de meest doortrapte Apache opgevoerd kan worden tot hogere gedachten en tot de beginselen in het geloof aan God; en in verband met zijn padvinderverplichting om iedere dag een goed werk te doen, vormt hij een basis voor zijn plichten tegenover God en zijn naaste, waarop ouders en geestelijke leidsman gemakkelijk het gebouw van het godsdienstig leven kunnen optrekken. Dat is het geheim van de padvinderij, dat is de geest van onze broederschap."

Van de andere kant staan we hier tegenover een opvoedingswerk en niet tegenover een godsdienstuiting. Al is de godsdienst in zeker opzicht en basis en doel van de padvinderij, toch moet men niet gaan denken, dat het een soort „Leger des Heils" is. Het is een opvoedingswerk en daarbij doet de godsdienst veel, maar niet alles.

Het onderricht in de geloofswaarheden en de leiding van de gewetens geeft zij daarom wijselijk in handen van daartoe bevoegde bedienaren van de godsdienst. **Maar de beweging houdt voor zeker, dat** catechismusonderricht, godsdienstige plechtigheden, of het zich op vaste tijden aanmelden bij een aalmoezenier, onvoldoende zijn om een kind een levendige godsdienstzin bij te brengen.

Miss Barclay zegt: „De ziel van een jongen is heel iets anders dan zijn zondagse pak; dat kan men uittrekken, maar zijn ziel niet.

Aan het een kan men wekelijks een half uur besteden om het op te strijken, maar aan het ander niet. Eens per week een half uur aan godsdienst doen, vormt geen oprecht vrome mensen; de ziel is te veel de hele mens, zij verdient een voortdurende aandacht op alle uren van iedere dag."

Men heeft nog meer bezwaren. Sommige katholieken hadden op de padvinderij als systeem tegen, dat ze de opvoeding die zij geeft, te veel apart houdt van de religieuze opvoeding. Dit bezwaar bestaat inderdaad slechts daar, waar onhandige na-apers of mensen met verkeerde bedoelingen moedwillig dit gebrek in de beweging hebben gebracht. In plaats van de godsdienstige opvoeding van de zedelijke te scheiden, verenigt de padvinderij ze juist zo grondig, dat ze samensmelten tot een, die het kind volkomen doordringt, of liever van alle kanten uit zijn ziel opborrelt.

Deze opvatting van de godsdienst is toch wel zo volmaakt, dat men ze een eerste stap kan noemen in de richting van het inwendig leven.

Het is in ieder geval een correcte zienswijze, die noch naar gevoelsgodsdienst noch naar pantheïsme overhelt. De godsdienst maakt van Christus het middelpunt van de padvinderij. De ideale padvinder moet haast van nature zich getrokken voelen door de persoon van de Verlosser; op Hem kan hij al zijn overvloed van liefde en bewondering overstorten.

Luister eens, hoe een jongen van zestien jaar het eens gezegd heeft:

„Ik ben maar een gewone patrouilleleider van zestien jaar met drie jaar dienst achter de rug, **maar ik zou onze godsdienst waardeloos vinden, als zij in staat bleek, ons hele leven te doordrin**gen. Een jongen die niet al zijn krachten inspant, om Christus te volgen met de hulp van hierboven, kan volgens mij, nooit een goed padvinder zijn. Het moet de eerzucht van iedere patrouilleleider zijn, om de Meester te volgen en diens Patrouille te helpen, zoveel hij kan."

De jongens zelf hebben verklaard, dat een padvinder iemand is, voor wie de Christus een levende persoonlijkheid geworden is; de hoeksteen!

Vandaar ziet men als logische consequentie van de opzet van Baden Powell, dat in een land als Engeland, met zoveel vrijheid van geweten, ongelovige jongens niet toegelaten worden tot een padvinderstroep.

„Als wij ze toelaten in onze Bond, zullen we spoedig niet meer de padvinders zijn van de oude stempel, geen authentieke scouts."

Vandaar dat de padvinderij zonder God noodzakelijkerwijze onvolledig is. Dat is geen kwestie van persoonlijk inzicht, wij tornen niet aan de opzet van de padvinderij, de pastoors zitten er weer niet tussen: het is eenvoudigweg het idee geweest van de stichter, hij heeft de padvinderij gelovig gewild, van het begin af. En Baden Powell is niet katholiek en nog veel minder een pastoor met een toog aan.

Wordt vervolgd.

Au!

„Vind jij, dat die plissé-jurk bij Tante's hoed past?"

„Nee, meer bij d'r gezicht!"

DE EERSTE SCHOOLDAG. Wanneer in Duitsland de kinderen voor 't eerst naar school gaan, krijgen ze volgens oude gewoonte, een mooie, grote buil vol lekkers mee.

Steunt het Apostolaat ter Zes.